La Gripă, Răceală și Nevralgii
JAWOL

Vindecată de Tuberculoză

Am avut infiltrație la ambele vârfuri și pe ambii câmpi pulmonari.

Durerile și chinurile în care am trăit nu le pot descrie. Știința Medicală mi-a prezis că nu mai am nici o scăpare iar astăzi mă simt mai sănătoasă ca ori când și m'am îngrășat cu 10 kg. Pentru scăparea mea dela moarte aduc mii de mulțumiri publice D-lui Evanghele Constantinide salvatorul Tuberculozei din Galați str. Cazărmei No. 175.

Cu stimă
ELISAVETA ȘANTA
Str. Decebal No. 17
Lugoj
8270

CABINET MEDICAL DE
Indreptarea nasurilor deformate
Fără operație
Strada Justiției 81 (prin str. Apolodor). Telefon 3.94.33.
458

MOBILE FINE
Studio
ARON
STR. GENERAL MANU 4

Vițe altoite
la Drăgășani

Cu rădăcini frumoase rară, selecționate, autentice, calitate superioară; Cabarnet (Bordo), Crânpoșie, Gordan 3 pe lăstar, Chasselas Doré, Pinot-gris, Muscat Hanburg, Coarnă neagră. Prețuri modeste. Gheorghe D. Vlădescu, vechi pepinerist, autorizat de Ministerul Agriculturii, Drăgășani-Vâlcea. 452

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poștal eticheta abonamentului expirat.

SEARA LUI PILAT

Inserase deabinele. Mulțimea, care urmase pe Mântuitorul spre locul de osândă la Golgota, se întorcea cu zgomot, destul de îngrozită, totuși povestind unii altora toată minunea Răstignirii. Erusalimul primia lumea, ca pe-o oaste învinsă, fără steaguri și arme, lipsită de tăria sufletului vitejesc.

Iată, o sumedenie de oameni s'abate pe lângă turnul Antonia, în apropierea Templului Iudaic, unde își are locuința Ocârmuitorul Pilat din Pont. La ușa care dă în atrium, veghează doi ostași romani, cu sulițele în mâini, înzăuați și cu căști pe capete, cu sandale în picioare. Unul întinde sulița, oprește câțiva din ceata de drumeți, cari se grăbesc să treacă pe-alături, și întreabă cu glas tunător:

— A murit Împăratul vostru?

— A murit, răspunde un tânăr iudeu, înfășurat într'o mantie plumburie.

— Păcat! Era mândru la chip, avea privirea liniștită; și-apoi nici nu fuse vinovat.

Celălalt ostaș iscodește:

— Spuseră alți trecători mai înainte că se întunecă soarele, când își dete sfârșitul Osânditul depe cruce?

Nu mai răspunde nimeni. Se uită înfricoșați îndărăt, spre culmea încotro rămase deschisă poarta Efraim și le-arată pe dâra gândurilor: colțul Golgotii, cu trei cruci înfipte adânc în pământ, unde Mântuitorul și-a aplecat molatic copul de mort, pe umărul stâng. O lumină îl învăluie, coborîtă din cer, mai roșie ca sângele ce îi curse din palmele și picioarele grăurite de piroanele bătute în lemnul de chin; iar fâșii de nori se împletesc în văzduh, ca uriașe otgoane de corăbii, se lasă în jos și se încolăcesc într'una împrejurul crucilor. Păsări de noapte se rotesc lin, pe-aproape de pământ, cu aripile fâlfâind încet.

— Mergi, țipă ostașul roman, văzând că întreaga ceată a înlemnit cu ochii spre Miazănoapte. Sulița îi cade în coastele câtorva, și-o rup toți la fugă pe stradă. Din atrium s'aud pași greoi de om ce se plimbă; s'aud și vorbe, din ce în ce mai lămurite, până străbat în urechile celor de-afară, de peste ziduri, unde strejuesc de pază.

— Spălași mâinile în zadar, divule Pilat — vorbește soția sa.

— Pe Pollux, stăpâna șclavilor mei, am săvârșit un așa fapt, după datina zeilor noștri. Un Penat al casei noastre, cu ochii lui de lemn de firidă, în Triclinium unde dejunăm, oricând îmi amintește jurământul străbun: — „Spală-te pe mâini, să uiți seara orice rău ai făcut în faptul zilii". Totuși, dupăcum bine știi, n'am nicio noapte cu somn tihnit. Omul tânăr, cu ochii mari și luminoși, mi s'apleacă peste gene și scutură vorbe ușoare, ca plutitoare flori de cireș. Auz, cașicum ar fi grai de om, când îmi șoptește: „Împărăția mea nu e din lumea aceasta. Am putere să săvârșesc totul, căci mi-a dat-o Tatăl meu din ceruri; dar trebue să împlinesc Scriptura, vestită prin Prooroci, pentru patimile Mesiei".

— Dar cine să fie osânditul tău, după îndemnul Iudeilor? — după așa multe vorbe întreabă Valeria, soția lui Pilat, pipăindu-și cu gingășie mătăsosul „peplum" de pe sân, alb ca întâii fulgi de ninsoare.

— Nu-i osânditul meu, ci al lui Caesar, frumoasa mea ca un iris îmbobocit. Roma stăpânește acum în Ierusalim. Eu îndeplinesc porunci „pe cari le-aș asvârli cu scârbă în eslea vitelor. Sunt ostaș, dela centurion plecat, mai sgomotos ca războinicul Aulus, mai mulțumit ca bogatul Scaurus, și totuși trebue s'ascult de legile Împăratului meu, Tiberiu.

Amândoi se sprijină de-o coloană în atrium. Seara înoată peste albăstrimea cerului, ca o tânără îndrăzneață pe frământarea talazurilor mării. Orașul vâlvăe de voci și pași omenești. Acum ostașii de pază își țes iarăș vorbirea, tot despre faptele văzute cu nevinovatul Răstignit, cum amuți orice grai înăuntru, unde rămase singur Pilat, pe când matroana se duse la treburile casii, să pregătească cina, împreună cu sclavele ce au.

Deodată se cască ușa, trece parcă cineva, și încă în chip nevăzut.

Ostașii sar cu sulițele întinse, cașicum ar goni după vrăjmași. Dau de Ocârmuitorul Pilat, care privește înfricoșat într'o parte de loc, geme chiar, asudă și suflă greu, iar cu-o mână se căznește s'arunce, parcă o greutate ce-l apasă. Ingenunchează. Spatele i se încovoae ca un grumaz de taur, începe să vorbească aiurit, până s'arată tuturor, întâi ca o clae de ceață subțire, apoi ca un abur ușor, și încet-încet se făurește o statură de bărbat, cu sângerânde plete, cu fruntea înțepată de ghimpi; duce pe umăr o lungă cruce de lemn.

— Loviți-L, în sfârșit se dezmeticește Pilat din chinuri, strigă cu înverșunare.

Ostașii izbesc cu sulițele, năuciți de strălucirea arătării cu înfățișare de mort. Sulițele li se frâng în mâini, ca niște trestii uscate; i-apucă tremur, o rup la fugă, încotro nu-și mai dau seama.

Din Triclinium ese, cu mers domol, amfitrioana casei.

— Pilat — se repede cu vorba și-l ia de-un braț — ce stai atât de turburat? Pătimiși ceva? Unde svârli săgețile privirii ?...

— Uite-L, Isus mă chinuește! — arată cu degetul înspre ușa deschisă, unde stăruește vedenia.

— O, El e!... Iartă-ne, om sfânt. Nu-i deajuns că mă chinuești în vis, decând începu pătimirea Ta? — spune cu lăcrămi, rămâne ca în rugăciune.

Picură șoapte, ca aevea. Nu numai că le ascultă, dar le și văz, lucind ca semne de flăcări, pe un șir luminos care se toarce din buzele sfintei arătări:

— Nu mai cereți nimic. Trei zile sunt în puterea Tatălui meu. Voi veni să-mi ridic întregul trup, înaintea dimineții, în întâia zi a săptămânii ce începe în curând. Până atunci, în orice ceas începător al serii, ai să porți pe umăr lemnul osândei mele, cel ce ești coapsă din mădulările.. Romii.

O clipă Își desface genele, trimite peste ei o privire sticloasă, îi înfășură într'o tristă clătinare de cap, dându-le înțeles, că ertă vrăjmașii, mai înainte de-a răsări în eslea dela Betleem, ca cel dintâi și cel din urmă crin mirositor al Dumnezeirii pe pământ. Pleacă fărădeveste. Ușa se încue singură; rămașii șad stăpâniți de durere, într'o mutenie, care o are numai stânca lovită de trăznet.

Târziu, cu fața în palme, se vaită Pilat, cu vorbe zmulse din adâncul inimii:

— Vai mie, om certat cu zeii! Osândii un nevinovat la moarte. A cui răzbunare am săvârșit, ce fărădelege a fost și cum taina ei fuse s'o jertfesc tocmai eu?

Indurerata soție îl privește doar și plânge lângă el. O altă mângâere nu-i mai poate da.

Dar vremea își mână carul, dupăcum îi e rostul; sosește a doua seară, la acelaș ceas. Crucea de osândă îl doboară pe Pilat într'un colț al curții, unde se retrase odată cu apusul soarelui, socotind c'o să scape de năpasta de eri. Mugește, ca luptătorul învins sub gladiu. Aleargă ostașii, îl iau pe brațe, năvălesc cu el în Cubicul, pe sub o perdea verzue, și-l întind în pat. Soția, mai liniștită acum, vorbește printre lăcrămi:

— I-am spus, să nu facă niciun rău nevinovatului Isus. I-am spus, dar nu vru s'asculte nimic... Dar voi, ostași, duceți-vă. Zăvoriți porțile, ușile, și nimeni să nu se miște prin Atrium. Cred, c'o să vină iarăș omul sfânt. Răstignitul depe cruce.

Mântuitorul nu vine, iar chinul lui Pilat trece. Cu sudori bronate pe frunte se scoală în sus, oftează ușurat, întreabă:

— A fost Împăratul Iudeilor aici?

Amfitrioana răspunde, și ochii îi joacă în văpăi de jalet

— Nu, bunule. Liniștește-te, ca vântul după vijelie. Cheamă pe Helios, să răsară mai de vreme mâine de dimineață, și poate îți va potoli fiorii groazei tale.

Amândoi coboară în Atrium. Cetatea sfântă s'a domolit, zace ca un mormânt. Până eri vuia ca un uragan, urla ca marea înfuriată. Mulțimea cerea sângele Mântuitorului, să-l bea cu aceiaș sete, pe care o avură străbunii ei, omorând cu pietre aproape toți profeții; și-acuma obosită, ca leoaica sătulă de pradă, doarme încinsă de visul izbânzii, că își răpuse pe îndrăznețul Galileian, să nu-i mai turbure odihna trufașă, într'o viață îngustă și țesută din cântece lui Iehova, cu jertfe de viței pe altar-caust, iar cu inima departe de dreptate și adevăr.

Ocârmuitorul Pilat înalță capul spre ceruri, se roagă lin, pecând soția i s'a lipit de braț, dusă în gânduri tot pe drumul Golgotii, unde încă șad înfipte trei arătări negre, trei cruci de lemn, în noaptea prăfuită de lumina stelelor.

*

După ultima seară, spre dimineața învierii Mântuitorului, nu mai poate încopcia genele Pilat, frânt fiind de chinurile în care se zbătu, sub greimea crucii de osândă. Stejuesc toți în jur, dela sclav până la stăpân. Intr'ajutor cheamă mulțimea zeilor, să liniștească pe întinsul bolnav în pat, care tresare, strânge din pumni, se face apoi că se spală pe mâini, țipă furios:

— Opriți-L! Vine încovăiat, sub povara crucii.

Il stropesc cu apă sfințită din Templul Junonii, dar și cu stropitură de mirodenii, adăpate în parfum de crini din Cypru. Pe afară slujitorii izbesc în tasuri de aramă, să gonească duhul rău care bântue pe Ocârmuitor; iar un lector, când și când, cu glas tare citește pe un sul de papirus: Imnul zeiței Hecate, s'alunge vedenia înspăimântătoare din acest locaș roman.

Toate sunt în zadar. Noaptea se strecoară anevoioasă, ca o caravană lungă printr'un pustiu de nisip. Ochii ei, în fiecare stea adormită, lâncezesc deasupra Ierusalimului, peste groapa de piatră și pecetluită a Mântuitorului. Tăcerea înghite totul, în pântecul ei de peșteră nevăzută.

Dar, pe când încep zorile să-și rumenească răsurile pe câmpul dimineții, dârdâe pământul, un cutremur mușcă din pereții palatului lui Pilat. Senin, ca un prieten se ivește Domnul, zâmbește, s'apropie și, până să ia de veste Ocârmuitorul, iar ceilalți să se dezmeticească din spaima ce i-a cuprins, binecuvintează cu o mână și grăește blând:

— Deacum îți ridic sarcina crucii mele; să nu mai greșești, omule Pilat... Aproape e vremea, și vei cunoaște mânia Împăratului tău. Singur îți vei grăbi sfârșitul vieței. Tovarășa ta de căsnicie, cu jugul meu se împovărează, socotindu-l ușor. Și ea, și toți cari îmi duc crucea de bunăvoe, vor dobândi viața de veci.

Lumină strălucitoare îl răpește, într'un clăbuc alb de nori. Suferindul se desparte de pat, cu trupul înviorat de sănătate. Toți îl însoțesc în atrium, unde răsăritul s'arată cu obrajii frumoși ca de copil, sculat după un somn liniștit. Gâfâind de alergătură pică un ostaș de-al Templului iudaic, apasă mâinile pe piept, vestește, înecându-și vorbele:

— Hristos a înviat din morți!

— Adevărat că a înviat, răspunde hotărîtă soția Ocârmuitorului. Nimeni nu mai are niciun gând, nu mai face nicio mișcare. Pilat, întâia oară în viață, își umezește ochii de lacrămi! Il doare cugetul până în fundul minții, că învierea unui așa minunat om înfrânge puterea zeilor lui străbuni și îi nimicește pentru totdeauna.

G. ZNAGOVEANU
(Legende creștine).

CAMIONUL INTERNATIONAL
Cel mai răspândit în toată lumea

In categoria camioanelor de calitate cele mai răspândite șasiuri în toată lumea sunt produse de Uzinele INTERNATIONAL-HARVESTER din Statele Unite ale Americii.

Faptul se explică prin încrederea pe care industriașii, agricultorii, serviciile de transporturi, etc. o au în aceste puternice și rezistente mașini.

Cine cumpără un INTERNATIONAL știe că va poseda un șasiu mult mai bun, construit dinadins pentru a parcurge mii și sute de mii de Kilometri în condițiunile cele mai grele de lucru.

Cumpărați deci cu toată încrederea un INTERNATIONAL și veți putea rezolva orice problemă de transporturi cu un maximum de benificii.

INTERNATIONAL

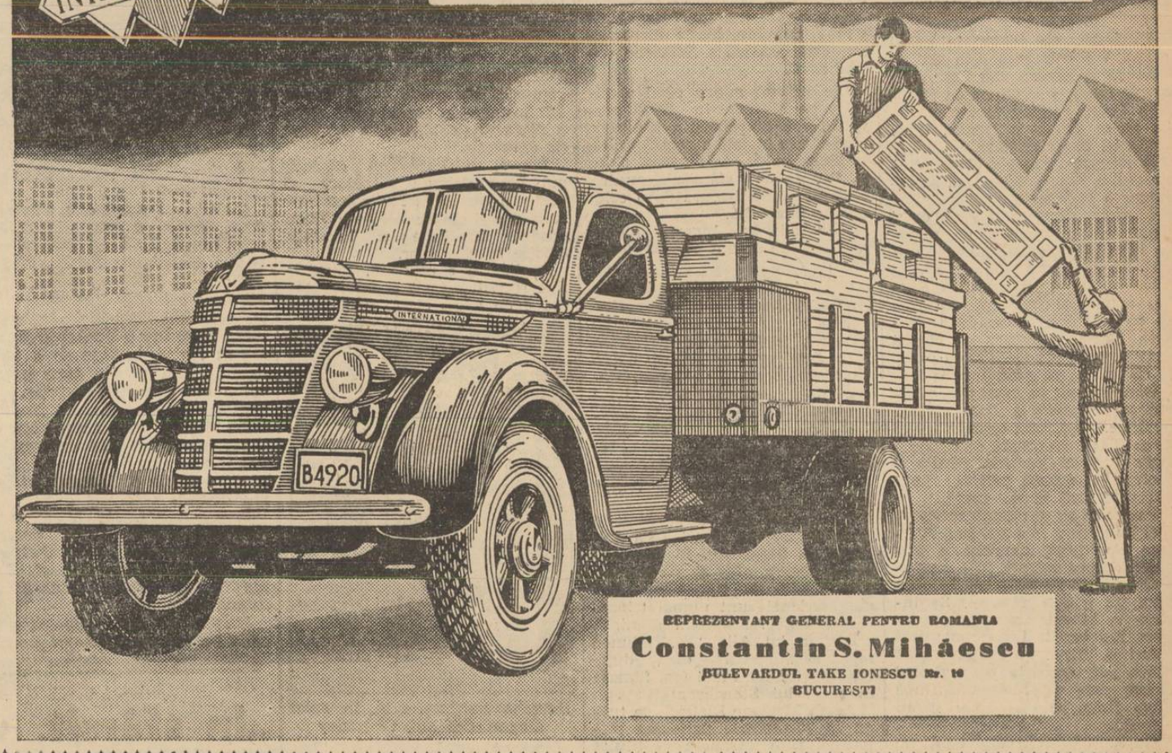

REPREZENTANT GENERAL PENTRU ROMANIA
Constantin S. Mihăescu
BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 10
BUCUREȘTI

Un descendent necunoscut al lui Napoleon I

E poet și violonist. A scris cândva un vers semnificativ.

„Vioara-mi de iubire visează-un sfânt trecut!"

Așa ne informează Paris-Soir, vorbind despre poetul și violonistul Edouard Panet, care iscălește „Edouard Bonaparte-Panet". Se pare că nu exagerează deloc când susține că e scoborâtor direct din împăratul Napoleon.

Napoleon a avut un copil cu Iosefina de Beauharnais, dar l-a crescut în taină, pentrucă, dorind să aibă un băiat, nu l-a avut și a preferat să ascundă nașterea fetiței.

Fata se numia Marie și a fost crescută în Creuse. S'a măritat cu un om de treabă din ținut, anume Martiol Maume, mic proprietar de pământ.

Ei avură mai multe fete din căsătoria lor, dintre care cea mai mare s'a măritat cu Jean Panet, al cărui nepot din fiu este violonistul-poet Edouard Panet.

DOVEZILE

— Eu sunt scoborâtorul legitim al împăratului, spune d. Ed. Panet. Documentele lămuritoare asupra filiațiunii se găsesc în Cancelaria și arhivele statului francez. Voi cere deci consiliului de stat să ordone comunicarea lor ca să-mi permită să reclam apoi ...Societății Națiunilor reintegrarea în drepturile mele la coroana imperială și regală a Franței.

Deocamdată, d. Ed. Bonaparte-Panet s'a adresat unor advocați ca să-i lichideze afacerea.

HOTEL SAVOY—CAMERA 412

Cea mai scumpă cameră de hotel din Londra

Când un cântăreț celebru, o vedetă a filmului, un rege al oțelului sau al cărnaților pleacă spre Londra, în primul rând i se rezervă o locuință la un hotel și anume la: Hotel Savoy — camera 412. Această cameră trece drept cea mai renumită și cea mai scumpă dintre hotelurile din Anglia.

*

Atunci când directorul hotelului Savoy este întrebat despre camera 412, trăsăturile feței lui devin imediat surâzătoare. Această odae aduce hotelului un venit anual de 2000 lire sterline. De aci se vede că No. 412 nu este una din camerele convenabile ale hotelurilor din Anglia.

Acela care vrea să locuiască acolo plătește zilnic cel puțin 6 lire sterline și aceasta numai pentru locuință. Mâncarea, băuturile se socotesc separat.

Costul camerei 412, împreună cu cheltuelile aferente, este săptămânal de 44 lire sterline și 2 șilingi. Cu tot prețul enorm al acestei camere, ea nu rămâne niciodată liberă. Un cântăreț urmează pe celălalt și cu toate că muzica nu merge atât de departe, atâta timp însă cât camera nu este ocupată de un rege oarecare al fierului din America, ea este la dispoziția muzicii.

Camera 412 — cea mai vestită cameră de hotel din Anglia — se compune din: o sală, dormitor și odaia de bae. Este așezată cu vederea spre Tamisa. De aci se pot vedea vechile turnuri ale Londrei, precum și celebrele arme ale Cleopatrei. Aranjamentul camerei și-a păstrat stilul depe timpul lui Ludovic al XVI: fotrestrele sunt în așa fel construite încât nu poate pătrunde înăuntru nici chiar un fir de praf. Toată încăperea este supusă unei ventilații artificiale și discrete. Printr'un dispozitiv special ventilația oscilează după dorința pasagerului; în acelaș timp cu aranjarea ventilației, prin acelaș dispozitiv temperatura camerei este mărită sau micșorată, după nevoe la atâtea grade de căldură sau răcoare, după voința și dorința locatarului.

In acest apartament telefonul se află aproape în fiecare colț. Pasagerul camerei 412 poate telefona chiar când se află în camera de bae. Baia se umple și se golește fără cel mai mic zgomot, căci există și oameni cari prin zgomotul produs de apă, devin nervoși.

In clipa când camera 412 rămâne liberă, o echipă de oameni compusă din: reprezentantul hotelului, un electrician, un inginer și mai mulți amploiați, intră în cameră. Fiecare centimetru pătrat este cercetat, încercat și revizuit cu toată atențiunea. Cea mai mică pată, chiar cât un cap de gămălie, o mică arsură provocată de o țigară, și imediat enormul covor este înlocuit cu altul.

Regi ai filmului, regi ai oțelului și o mulțime de adevărați regi au locuit în camera 412. Dela Caruso și până la Gigli, mai toți cântăreții celebri au locuit la 412

Numai unuia apartamentul 412 i-a fost neîncăpător: Maharadjahului din Patiola, care avea o suită atât de numeroasă, încât a fost nevoe de 32 de camere spre a putea fi găzduit în Hotel-Savoy.

TARGUL din PARIS
dela 13—29 Mai 1939
UNIVERSAL și INTERNAȚIONAL
Mai mult de 9.000 expozanți aparținând tuturor țărilor au luat parte la Târgul din Paris în 1938, ocupând în întregime vastul parc al Expozițiilor din Paris (50 hectare).
Reduceri importante pe Căile Ferate se acordă comercianților posesori ai unei cărți de legitimație.
TARGUL din PARIS
2210

DE MAI MULT DE 40 DE ANI
CEAIUL CISBEY
LAXATIV — DEPURATIV — DIGESTIV — CIRCULATOR
PLĂCUT PARFUMAT ȘI CU GUST MINUNAT RĂMÂNE CEL MAI BUN, CEL MAI EFTIN LEI 60 CUTIA MARE
CONSTIPAȚIA
DIGESTIUNI GRELE
DE VÂNZARE LA FARMACII ȘI DROGHERII
DEPOZIT: BUCUREȘTI III, STR. TOAMNEI, 103

FABRICA de CLOPOTE „OITUZ"
GHEORGHE DUMITRESCU
Furnizor al Curții Regale și al Sf. Patriarhii
București I, Splaiul Unirii No. 87 Telefon 353/24
Sucursale: Cluj, Rădăuți, Chișinău, Cralova, Iași, Buzău.
Execută și se găsesc în depozit clopote gata de orice mărime
1036

Cum se determină păsările de interes vânătoresc din țara noastră, adică metoda după care aflăm ușor numele științific și popular al lor — ca și prețioase date asupra vieții acestui fel de vânat, se găsesc în broșura d-lui

Dr. R. I. Călinescu:

Vânatul cu pene din România

(Biblioteca agricolă a ziarului „Universul", No. 84 - 85). Prețul 20 lei. De vânzare la toate librăriile din țară și la editura „Universul".

Gheorghe Dincă:

Viața și faptele Episcopului Melchisedec

In colecția „Cunoștințe folositoare", scoasă de „Cartea Românească", a apărut o prețioasă monografie a d-lui Gh. Dincă, bibliotecar la Academia Română, despre „Episcopul Melchisedec" (1823-1892). Fiul unui modest preot de țară, episcopul Melchisedec a ajuns unul din marii ierarhi ai Bisericii ortodoxe române. A fost un păstor de suflete blând la înfățișare și cu mult tact față de credincioși. El a luptat cu râvnă apostolică contra curentului antireligios din țara noastră, precum și contra confesiunilor cari căutau să altereze duhul ortodox românesc. Ca episcop, a fost un bun gospodar, iar ca membru al Sfântului Sinod a adus însemnate contribuții la întocmirea legiuirilor bisericești. Ca membru al Academiei Române, el a avut meritul de a fi ridicat problema reviz irii cărților religioase din punct de vedere literar. Episcopul Melchisedec a împlinit deasemeni multe misiuni politice, fiind unul din colaboratorii marelui Rege Carol I.